

AKIMIRKOS

Valentino diena/ Jaunimo
eisena „Lietuvos valstybės
keliu“
3 psl.

INTERVIU

su biologijos
mokytoja Migne
Bukauskaite
4-5 psl.

**KĄ VEIKTI
VILNIUJE
KOVA?**

6-7 psl.

**MOKINIŲ
DARBAI**

8 psl.

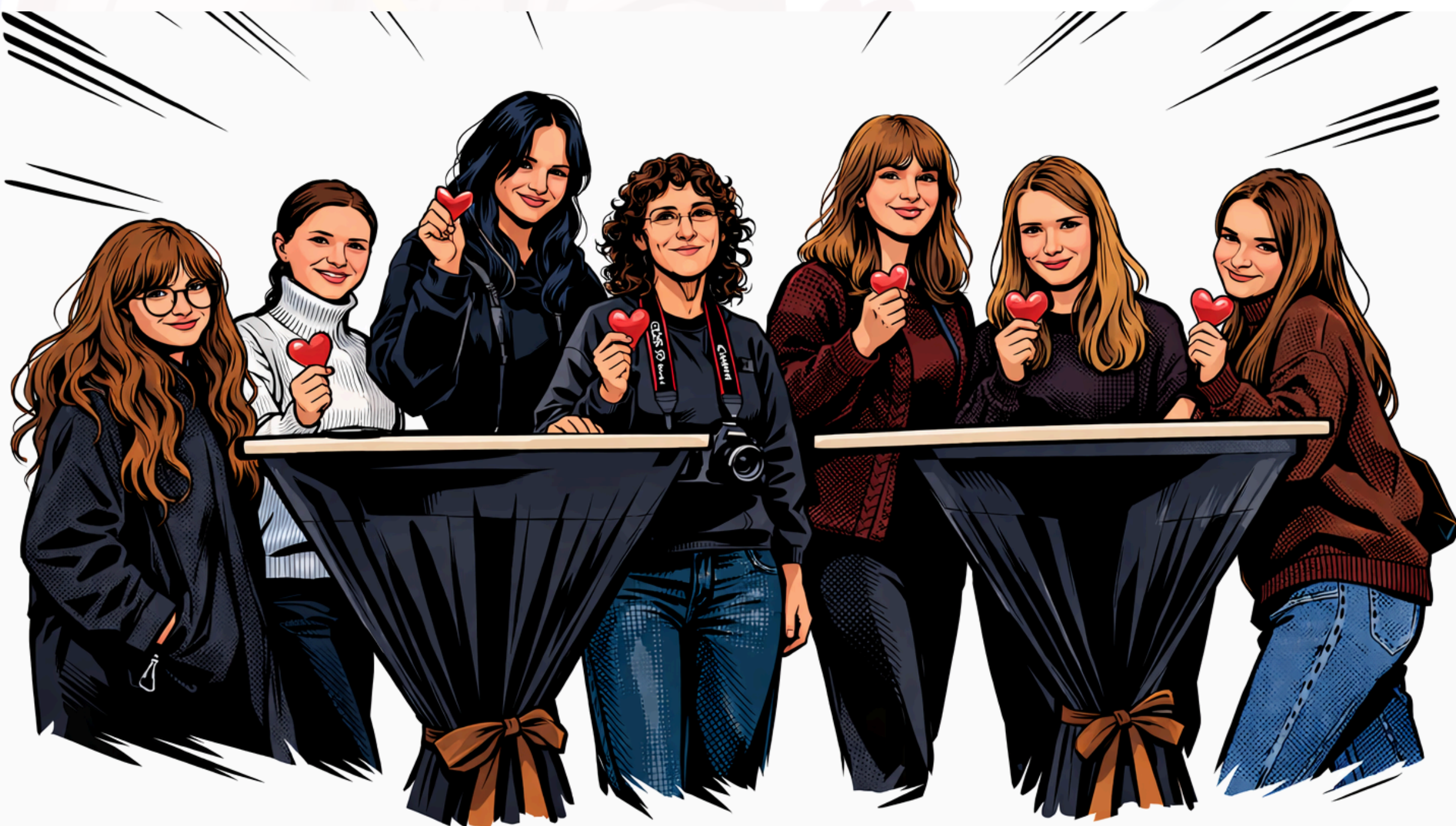
ĮŽANGOS ŽODIS

Manau, laikas trumpai istorijos pamokėlei, kai kalbame apie meilę, širdes ir Valentino dienos atvirukus. Nors šiandien vasario 14-oji daugeliui asocijuojasi su romantiškomis vakarienėmis ir raudonomis rožėmis, tikiu, kad ne kiekvienas žino, iš kur kilo ši šventė.

Valentino diena turi tiek krikščioniškų, tiek senovės Romos tradicijų pėdsakų. Pasakojama, kad senovės Romoje jauniems vyrams buvo uždrausta vesti dėl įsitikinimo, kad nevedę vyrai – stipresni, paklusnesni. Tačiau kunigas Valentinas su tuo nesutiko ir slapta tuokdavo jaunus įsimylėlius. Legenda byloja, kad kunigas už tai buvo įkalintas ir nubaustas mirties bausme, tačiau net ir kalėjime kunigas nenustojo skleisti savo meilę kitiems. Kalėjime jis susidraugavo su savo prižiūrėtojo dukra ir rašydavo jai laiškus, pasirašydamas: „Nuo tavo Valentino“

Ši Valentino dienos istorija – tik trumpas įvadas, o toliau jūsų laukia interviu su biologijos mokytoja Migle Bukauskaite kovo mėnesio veiklų apžvalga, Vasario 16-tosios jaunimo eiseną.

– Uršulė Giedraitytė

AKIMIRKOS

Šv. Valentino diena Vasario 14 d.

Jaunimo eisena „Lietuvos valstybės keliu“ Vasario 16-oji

INTERVIU

su biologijos mokytoja Migle Bukauskaite

Kodėl pasirinkote būti mokytoja? Kas jums svarbiausia ugdant mokinius?

Dar mokykloje man patikdavo būti žingsniu priekyje, žinoti daugiau, skaityti ir domėtis papildomai. Patikdavo atsakyti į netikėtus mokytojų klausimus, kurių atsakymo vadovėlyje nerasi. Bendraklasiai ir kiti pažįstami prašydavo mano pagalbos, o aš mėgaudavausi galėdama padėti, pamokyti, parodyti. Dvyliktoje klasėje galvojau apie pedagogikos studijas, bet gąsdino mintis apie milžinišką atsakomybę. Aš turėjau nuostabias mokytojas ir baiminausi, kad niekuomet joms neprilygsiu.

O baigiau mokyklą labai gerais egzaminų rezultatais, todėl iš manęs tikėjosi, kad stosiu į mediciną ar panašią specialybę, didelio spaudimo iš mokytojų ar šeimos nebuvo, tačiau jaučiau, kad jie norėtų, jog išnaudočiau šiuos savo gebėjimus ir pasiekimus. Kadangi pati labai aiškiai nežinojau, ką noriu studijuoti, pasidaviau tai nuomonei ir į stojau į Mikrobiologijos studijas Vilniaus universitete. Nuo antro semestro pradėjau dirbti nuotolinį korepetitorės darbą ir būtent tada supratau, kad tai yra, kas mane veža, kur aš jaučiausi geriausiai, kur matau prasmę ir kas mano kuklia nuomone, tikrai neblogai sekasi.

Mano darbe man svarbiausia – ryšys su vaikais. Man patinka bendrauti, atrasti bendrą kalbą, būti šalia ir palaikyti, užjausti, patarti. Manau, kad mano kelias į vaikų širdis ir yra nuoširdumas ir atvirumas. Stengiuosi ir noriu, kad šalia manęs jie galėtų „kvėpuoti“ – jaustųsi saugūs, priimti ir suprasti. Žinios yra svarbu, bet be pasitikėjimo ir žmogiško santykio jos nepasiekia širdies. O aš manau, kad iš širdies išeina, širdį ir pasiekia.

INTERVIU

su biologijos mokytoja Migle Bukauskaite

Kodėl biologija?

Mokyklos laikais mėgavausi visais dalykais, kuriuos mokiausi. Aišku, buvo, kas sekėsi sunkiau, bet laikiau tai iššūkiu, kuris dar labiau motyvavo ir skatino domėtis. Man buvo tiesiog įdomu ir smalsu visų dalykų pamokose. Tikriausiai galvojant apie mokytojo profesiją tai buvo dar vienas didelis klausimas: kuri dalyką pasirinkti. Kadangi patiko daug kas, laikiau ir gerai išlaikiau visus egzaminus, sunku buvo išsirinkti vieną.

Galiausiai, kai jau teko rinktis, svarsčiau tarp istorijos, biologijos ir matematikos. Nors mokykloje man labai patiko matematika ir istorija, biologija pasirodė artimiausia širdžiai. Didelę įtaką turėjo ir mano biologijos mokytoja – nuostabi asmenybė, kuri mane įkvėpė, motyvavo ir parodė, koks įdomus bei prasmingas gali būti šis mokslas. Taip pat nuo vaikystės jčiau, kad mūsų šeimai gamta ir visa, kas gyva, turi didelę reikšmę, manau, kad tai irgi turėjo įtakos mano pasirinkimui.

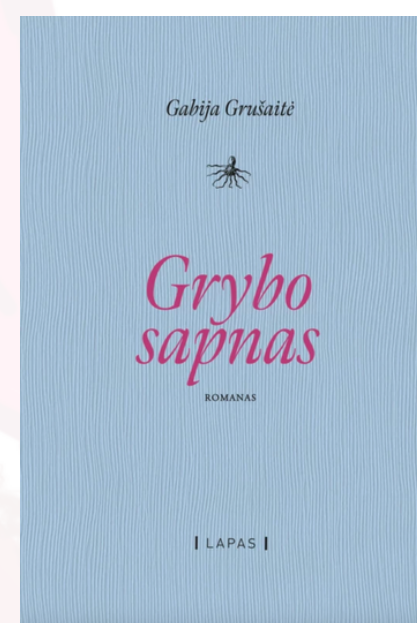
Kokie jūsų pomėgiai?

Mėgstu skaityti ir plaukioti. Tiesa, šiuo metu darbas, studijos ir baigiamojo bakalauro darbo rašymas reikalauja nemažai laiko, todėl laisvalaikio kartais pritrūksta. Šie pomėgiai šiuo metu yra šiek tiek nustumti į antrą planą. Tačiau, kai tik atsiranda galimybė, stengiuosi ją išnaudoti.

Rekomenduokite knygą arba filmą.

Iš filmų rekomenduočiau „Amelija iš Monmartro“. Tai šiltas, šviesus filmas apie gebėjimą pastebėti mažus gyvenimo stebuklus ir daryti gera kitiems. Mano mamytė sako, kad reikia daryti gera taip, tarsi mestum ką į šulinį, nesitikint kažko sulaukti atgal, o tik dėl to, kad gera ir tau, ir kitam. Vieno gero draugo mintis galėtų būti šio filmo moto: „Juk būti geru žmogumi nieko nekainuoja.“

Iš knygų siūlyčiau Gabijos Grušaitės „Grybo sapną“. Tai įdomus, savitas kūrinys, kviečiantis susimąstyti ir pažvelgti giliau į žmogaus vidinį pasaulį. Ir Romualdo Granausko „Kai reikės nebebūti. Mano draugo gyvenimas ir mirtis“. Tai jautrus pasakojimas apie draugystę, netektį ir gyvenimo trapumą. Knyga moko empatijos, švelnumo ir vertinti buvimą kartu.

Ką veikti Vilniuje Kovo?

Kaziuko mugė – viena seniausių ir didžiausių tradicinių mugių Lietuvoje, rengiama kasmet pirmąjį kovo savaitgalį Vilnius mieste. Ji skirta šv. Kazimiero dienai paminėti ir turi daugiau nei 400 metų istoriją. Mugės metu Senamiestis virsta gyvu amatininkų, tautodailininkų ir kulinarinio paveldo centru. Čia galima rasti rankų darbo keramikos, medžio dirbinių, papuošalų, tradicinių verbų (ypač garsios Vilniaus krašto verbos), lietuviškų maisto gaminių – nuo juodos duonos iki rūkytų mėsos gaminių ir saldumynų, gyvos muzikos pasirodymų, folkloro ansamblių, gatvės teatro.

Data: 2026 m. kovo 6 – 8 d. (nuo penktadienio iki sekmadienio) **Vieta:** Vilniaus Centras ir Senamiestis – pagrindinės gatvės ir aikštės.

Kino pavasaris – didžiausias ir svarbiausias tarptautinis kino festivalis Lietuvoje, paprastai vykstantis kovo. Festivalis pristato autorinį kiną, apdovanotus filmus iš pasaulio festivalių bei lietuviškas premjeras. Programoje dažniausiai rasite: Europos ir pasaulio kino naujienas, dokumentinius filmus, trumpametražius kūrinius, specialias programas jaunimui ir šeimoms. Festivalis išsiskiria teminėmis filmų programomis, susitikimais su režisieriais, diskusijomis ir specialiais renginiais kino teatruose. Seansai vyksta įvairiose Vilniaus kino salėse, o dalis filmų rodomi ir kituose Lietuvos miestuose ar internetu. **Data: 2026 m. kovo 9 – 22 d. – dviejų savaitių kino festivalis. **Vieta:** Vilniaus kino teatrai.**

Ką veikti Vilniuje Kovo?

„VARDAN TOS – LIETUVOS! Kovo 11-oji“ bėgimas - Tai aktyvus pilietiškumo renginys – bėgimas, skirtas paminėti Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną. Bėgimo tikslas – suburti žmones kartu paminėti šią svarbią dieną sportuojant, šypsantis ir dalijantis meile savo šaliai. Renginys kviečia prisijungti visus: šeimas, draugus, sporto entuziastus ir visus, norinčius aktyviai pažymėti valstybės šventę. Data ir laikas: 2026 m. kovo 11 d. (trečiadienis), 11:00 Vieta: Upės g. 6, Vilnius (prie Baltojo tilto)

Tarptautinė švietimo paroda skirta mokiniams, studentams, tėvams ir švietimo specialistams, kurie domisi studijų galimybėmis Lietuvoje ir užsienyje. Parodoje dalyvauja daugiau nei 50 universitetų, kolegijų ir kitų švietimo institucijų iš Europos, JAV, Kanados ir kitų šalių. Parodos lankytojai galės susipažinti su aukštojo mokslo programomis (bakaluro, magistro, MBA), gauti informaciją apie stipendijas ir stojimo reikalavimus, konsultuotis su užsienio mokyklų ir universitetų atstovais, dalyvauti seminaruose ir diskusijose apie studijas, karjerą ir tarptautines galimybes. Data: 2026 m. kovo 15 d. ; Laikas: apytiksliai 11:00 – 16:00; Vieta: Radisson Blu Hotel Lietuva, Konstitucijos pr. 20, Vilnius.

MOKINIŲ DARBAI

Trokšdama tiesos ir gėrio,
Jos meilės kupina širdis.
Antigonė gyvybę dėjo,
Jai nebaisi jokia mirtis.

Sesuo jos neveikli,
Jos siela baimės užvaldyta,
Tad tyli ji viena, baikšti,
Kas bus, tas bus jai padaryta.

Jų vargšą brolių, Polineiką,
Įsakė tėvas nepagirt,
Tad įsakyta mirtingiesiems jo neliesti,
Belemta jį tikrai šunims praryt.

Žiaurumo ir galios glėby,
Tūnojo jis, šalies valdovas,
Stigo žmogiškumo jo šaltoj širdy,
Sūnaus garbė ir buvo jam nė motais.

Telaimina Antigonę ryžtingą,
Liūdnai atgulusiąją žemėj,
Likimo prieglobstis teisingas,
Jai nenustojusiai tikėjus meile.

Ula Romanovaitė, IIIA

Dievais apipinti Graikijos mitai,
Kartoti iš lūpų į lūpas pakančiai,
Didžių filosofų savaip išraitytai,
Atrodo seka vien skausmą ir kančią.
Kaip Dedalas žuvusį sūnų krante,
Apraudoja dėl jo beprotysčių,
Deja, Ikaras panoro pranokti save,
Ir tik kartą užteko suklysti.

Kaip mažasis Persėjas ir jauna jo mama,
Pačios tėvo skrynion uždaryti,
Egėjo jūroj iš lėto skęsta dugnan,
Dar tausoja blėstančią viltį.

Bet Persėjui nuskęsti buvo nelemta,
Krante atsidūrė lemtingoji skrynčia,
Cheirono pagalba į rankas ėmęs kardą,
Pasirodė pasauliui savo narsa.

Herojus seniai jau gulėtų Eliziejaus laukuose,
Bet dievų valia kitokia numatyta,
Žmogus, kuris jų malonę garbingai naudosiąs,
Kovoje laimės net be skydo.

Šie mitai pasauliui išmintį neša,
Tik svarbu, kaip skaitas ją suvoks,
Net įsigilinę kartais nebesuprantam,
Svarbu žmogui žmogum išlikt visados.

Kajus Liutkus, IIIA